մէջ մնաց բաւական ժամանակ, մինչեւ որ հեկեկանաց ձայնը գադրեցաւ, եւ իշխանուհին «բաւ՛ է, Յովնան» ըսաւ: Իսկ Յովնան գլուխը վեր առնելով. «Ո՛հ, իմ Տիրուհիս, ո՛ւր էր թէ հիմա հոս մահոյ հասնէր»: